

Arrest

nr. 150328 van 4 augustus 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2015 bij faxpost hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie waarbij aan elk van hen bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlagen 13septies) alsook een inreisverbod voor de duur van drie jaar (bijlagen 13sexies) wordt afgegeven.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 augustus 2015 om 7u30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Maarten DE FEYTER, die loco advocaat Vincent NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Stefan MATROYE, die loco advocaat E.. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 juli 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie ten aanzien van elk van de verzoekende partijen een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. De verzoekers worden op diezelfde dag nog in kennis gesteld van deze beslissingen, dit onder de vorm van bijlagen 13septies. Het betreft de eerste, de tweede en de derde bestreden aktes.

Op 27 juli 2015 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris tevens om aan elk van de verzoekende partijen een inreisverbod voor de duur van drie jaar af te geven. Ook deze beslissingen worden op dezelfde dag ter kennis gebracht, dit onder de vorm van bijlagen 13sexies. Het betreft de vierde, de vijfde en de zesde bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De eerste, de tweede en de derde bestreden aktes houden onder meer een maatregel van vrijheidsberoving in zoals bedoeld in artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Voormeld wetsartikel luidt als volgt:

“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen (...) 7, (...) kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”

Artikel 72, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet.

De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregelen tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

Voor zover de verzoekers zich met de onderhavige vordering tevens zouden richten tegen de beslissingen tot vasthouding die in de eerste, de tweede en de derde bestreden aktes (bijlagen 13septies) vervat zitten, dient te worden opgemerkt dat op de Raad dienaangaande onbevoegd is bij gebrek aan rechtsmacht.

De vordering is bijgevolg niet ontvankelijk voor zover ze gericht is tegen de beslissingen tot vasthouding.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissingen kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Artikel 32, 2° van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat het enig verzoekschrift bedoeld in artikel 39/82, §3 van de vreemdelingenwet, dit is het verzoekschrift inzake de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, het volgende bevat:

- de vermeldingen die met toepassing van artikel 39/78 van de vreemdelingenwet vervat moeten zijn in het verzoekschrift tot nietigverklaring;
- een uiteenzetting bevat van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Luidens artikel 39/78 *juncto* artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder “middel” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de

bestreden beslissing(en) wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Ter terechtzitting geconfronteerd met de exceptie van niet-ontvankelijkheid die hieromtrent in de nota met opmerkingen wordt opgeworpen, stelt de advocaat van de verzoekende partijen dat er wordt verwezen naar de middelen die ontwikkeld worden in het verzoekschrift van H. A., dochter *resp.* zus van de verzoekende partijen, zodat kan worden aangenomen dat tegen de thans bestreden beslissingen dezelfde middelen worden ontwikkeld als in het verzoekschrift dat H. A. reeds heeft ingediend.

De Raad stelt evenwel vast dat de bemerkingen ter terechtzitting geen steun vinden in het thans voorliggende verzoekschrift. In dit verzoekschrift wordt immers op geen enkele wijze verwezen naar een vordering die werd ingesteld door H. A.. Nog minder wordt, wat de wettelijk vereiste uiteenzetting van de middelen betreft, verwezen naar middelen die in enig ander verzoekschrift worden ontwikkeld. Het verzoekschrift van H. A. wordt evenmin toegevoegd aan het voorliggende verzoekschrift.

Bovendien dient te worden benadrukt dat de procedure voor de Raad essentieel schriftelijk is en dat artikel 39/60 van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt dat ter terechtzitting geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift zijn uiteengezet.

In casu dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen in gebreke zijn gebleven om in het verzoekschrift uiteen te zetten welke rechtsregel door de onderscheiden bestreden beslissingen zou geschonden zijn. De uiteenzettingen onder de punten 2.1. en 2.3. in het verzoekschrift hebben geen betrekking op de wettigheid van de bestreden beslissingen. Bij gebrek aan ontvankelijk middel, is de vordering onontvankelijk.

Bijkomend dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen tevens hebben nagelaten om in het verzoekschrift te verduidelijken in welke mate de thans bestreden beslissingen hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen berokkenen. Ter terechtzitting geeft de advocaat van de verzoekende partijen aan zich dienaangaande te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Samen met de verwerende partij in de nota met opmerkingen stelt de Raad bijgevolg vast dat de onderhavige vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid onontvankelijk is.

2.3. Waar de verzoekende partijen in een punt 2.3. van het verzoekschrift "*nopens de samenvoeging met de procedure van V(...)*" omwille van de eenheid van het gezin (*cfr.* artikel 8 van het EVRM) de samenvoeging vragen met de vordering die werd ingediend door de zoon *resp.* broer van de verzoekende partijen tegen de jegens hem genomen beslissingen houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en tot afgifte van een inreisverbod (zaak gekend onder het rolnummer 176.018) merkt de Raad op dat in het voorliggende verzoekschrift geen middelen worden ontwikkeld hetgeen leidt tot de onontvankelijkheid van de vordering. In deze omstandigheden kunnen de zaken niet gevoegd worden.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier augustus tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DE GROOTE,

mevr. A. DE BONDT,

De griffier,

A. DE BONDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

Toegevoegd griffier.

De voorzitter,

C. DE GROOTE